

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Timofti Vladimir

judcători: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Vrabie Vasile XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.04.2017 – 05.04.2018;

Instanța de apel: 10.05.2018 – 25.09.2018;

Instanța de recurs: 14.12.2018 – 25.06.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 05 aprilie 2018, Vrabie Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă cu amendă în mărime de 150 (una sută cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 3000 (trei mii) lei

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Vrabie Vasile, având scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari prin nedeclararea mărfurilor controlului vamal, acționând întru realizarea intențiilor sale infracționale, la 01.08.2016, la ora 22:34min., a traversat frontiera de stat prin postul vamal Leușeni (PVFi, rutier), sectorul „intrare pasageri”, fiind în calitate de șofer al mijlocului de transport de model „Chrysler Voyager”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, fiind ulterior stopat regulamentar la 01.08.2016 la ora 23:50 min. de către colaboratorii SEM „Centru” a Serviciului Vamal, pe traseul „Leușeni-Chișinău”, în regiunea satului Suruceni. În urma controlului fizic al mijlocului de transport de model „Chrysler Voyager”, cu n/î XXXXX, au fost depistate piese auto uzate în asortiment ce nu au fost declarate organului vamal, după cum urmează: ușa portbagaj Honda

Stream (uzată) - 1 buc; ușa laterală față stânga Mitsubishi Lancer (uzată) - 1 buc; ușa laterală față stânga Hyundai Getz (uzată) - 1 buc; ușa laterală față Mercedes C-klasse W205 (uzată) - 1 buc; ușa laterală față dreapta Land Rover (uzată) - 1 buc; ușa laterală față stânga VW Passat CC (uzată) - 1 buc; ușa laterală spate dreapta Toyota Prius (uzată) - 1 buc; ușa pot bagaj Toyota Prius (uzată) - 1 buc; ușa portbagaj Hyundai Accent (uzată) - 1 buc; baterie hibrid Toyota Auris (uzată) - 5 buc; grila față VW Passat CC (uzată) - 1 buc; armatură bază față Toyota Prius (uzată)- 1 buc; armatură bară față Mercedes S-Klasse W221 (uzată) - 1 buc; punte spate Audi (uzată) - 1 buc; Fuzetă Audi (uzată) - 1 buc; radiator intercooler Toyota (uzată) -1 buc; invertor Toyota hibrid (uzată) - 1 buc; bloc ABS „DSC” (uzată) - 1 buc; bară protecție față BMW (uzată) - 1 buc; bară protecție spate Toyota Prius (uzată) - 1 buc; far spate Toyota Prius (uzată) - 1 buc; aripă față stânga Hyundai Getz (uzată) - 1 buc; aripă față stânga Audi (uzată) - 1 buc; far spate Fiat Scudo (uzată) - 1 buc; Airbag volan VW (uzată) - 2 buc; far față Skoda Fabia 2 (uzată) - 1 buc; grilă față Skoda (uzată) - 1 buc; grilă față Opel (uzată) - 1 buc; far față VW (uzată) - 1 buc; pernă motor (uzată) - 1 buc; casetă direcție Opel (uzată) - 1 buc; airbag lateral (uzat) - 2 buc; trager panou față VW Passat CC (uzat) - 1 buc; set ventilatoare VW Passat CC (uzat) - 1 buc; radiator intercooler BMW (uzat) - 1 buc; far față Nissan Qashgai (uzat) - 1 buc; motor Toyota diesel 1.4 D-4D (uzat) - 2 buc; coloană direcție (uzat) - 1 buc; bunuri a căror valoare în vamă constituie suma de 151 004, 30 lei, ceea ce reprezintă proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Vrabie Vasile a săvârșit cu bună știință infracțiunea prevăzută de 248 alin. (1) Cod penal - contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor prin nedeclarare în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul avocatul Șura Mihail în numele inculpatului Vrabie Vasile prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Vrabie Vasile să fie achitat în baza art. 248 alin.(1) Cod penal, invocând următoarele argumente:

- instanța de fond a adoptat soluția fără a da o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, menționând totodată, că conținutul învinuirii denotă caracterul formal al acesteia, fiind una abstractă, ceea ce, în opinia apelanților, duce la încălcarea mai multor principii generale ce-i lezează dreptul lui Vrabie Vasile la un proces echitabil;

- instanța de fond, la adoptarea deciziei contestate, în cadrul administrării și aprecierii probelor care au fost puse la baza sentinței, a avut menirea să rețină acele probe pertinente, concludente și veridice, prin care s-ar fi făcut lumină asupra anumitor circumstanțe care au o importanță majoră pentru justa soluționare a cazului;

- la data de 08.08.2016, Vrabie Vasile, contrar prevederilor art. 378 din Codul contravențional a fost audiat de către agentul constatator al Serviciului Vamal în lipsa unui apărător, fapt prin care i-a fost încălcat dreptul la apărare și

inclusiv, dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenția Europeană;

- instanța de fond urma să dea o apreciere critică probelor expuse prin audierea martorilor acuzării la faza de urmărire penală și anume, martorilor Viorel Bologan, la data de 01.02.17, Alexandru Jitari, la 09.02.17 și Alexandru Cojocaru, la data de 01.03.17, audiați de către unul și același ofițer de urmărire penală al DUP a Serviciului Vamal O.P., or, declarațiile tuturor martorilor nominalizați au o coincidență fenomenală după conținutul textului, cu excepția inversării doar a numelui și prenumelui angajaților Serviciului Vamal, care au stopat la data de 01.08.17 autocamionul ghidat de către cet. V. Vrabie, deoarece fiind audiat de către colaboratorii Serviciului Vamal, Vrabie Vasile a declarat că nu este de acord cu prețurile stabilite de către Serviciul Vamal pentru piesele uzate procurate pe teritoriul Republicii Moldova în seara de 01.08.17 de la o persoană, căreia la momentul audierii în instanță, nu poate comunica numărul de telefon și numele de familie;

- autocamionul ghidat de către Vasile Vrabie a fost supus verificării de către vameșul aflat în serviciu Vasile Chișcă, iar la momentul verificării la postul vamal, nu au fost depistate bunurile incluse în lista întocmită de către angajații Serviciului Vamal. În același sens se menționează și despre clasarea procesului penal nr. 20170360225, intentat la data de 19.04.2017, din motivul lipsei în acțiunile inspectorului vamal Vasile Chișcă a elementelor constitutive de infracțiune prevăzute de art.329 din Codul penal;

- partea apelantă evidențiază declarațiile martorului acuzării V. Bologan care indică, că pe data de 01.08.16, aproximativ pe la orele 24.00, pe traseul Leușeni- Chișinău, a fost stopat autocamionul ghidat de către V. Vrabie, fără acte de proveniență asupra pieselor auto uzate, după care a fost parcat la Cricova, iar piesele ridicate și depozitate la camera de corpuri delict. Piesele erau vizibile, nu erau ascunse, fiind puse una peste alta. Autocamionul a fost stopat la 70-80 km de la postul vamal Leușeni - Albița. Nu cunoaște ce explicații a dat cet. V.Vrabie la momentul verificărilor aplicate și nici nu poate afirma că cet. V.Vrabie a trecut vama cu bunurile depistate în autocamion;

- partea apărării menționează și despre declarațiile martorului acuzării Alexandru Jitari, care a confirmat declarațiile martorului V. Bologan în judecată și la fel a menționat că nu era posibil ca piesele depistate în autocamionul cet. Vasile Vrabie să nu fi fost vizibile la controlul vamal și că nu poate afirma că aceste piese au trecut vama;

- celelalte mijloace de probă reținute de către instanța de fond la adoptarea sentinței, raportate la acuzarea adusă cet. V. Vrabie, nu pot fi considerate utile, în sensul constatării vinovăției inculpatului V.Vrabie și tragerea lui la răspundere penală în baza art.248 alin. (1) din Codul penal, or raportului inspectorului vamal a Serviciului Vamal nr. 28/12-12266 din 10.08/16 conform căruia valoarea în vamă a mărfurilor specificate a fost estimată la suma totală de 151 004.30 lei, nu poate servi drept probă pertinentă și veridică la stabilirea costului real al pieselor auto uzate depistate în autocamionul ghidat de către V.

Vrabie, valoare, care în opinia apărării poate fi stabilită doar în baza unei expertize în comisie tehnico-merciologică judiciară pusă în sarcina Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova și nicidecum în baza unei evaluări a unui șef de tură în vamă;

- sentința de condamnare a inculpatului V. Vrabie este bazată pe presupuneri în raport cu declarațiile martorilor acuzării V. Bologan, Al. Jitari, Al. Cojocar și inculpatului V. Vrabie, prin care se denotă ilegalitatea actului contestat;

- din procesul-verbal de audiere a lui V.Vrabie la etapa documentării cazului, care arată că „întorcându-se din Polonia a rugat un prieten de al său să aducă automobilul de model „Crysler,, care îi aparține în vama Albița cu niște piese pentru a-și repara mașina în România. La traversarea postului i-a spus vameșului că transportă niște colete pentru sine”, astfel consideră, că din contextul acestei probe reținute de către instanța de fond, reiese că V. Vrabie urma să-și repare mașina cu piesele auto uzate aflate în autocamion în România;

- cu referire la declarațiile inculpatului, că dacă la postul vamal în autocamion se aflau careva colete personale pe care vameșul Vasile Chisca le-a verificat, era imposibil ca ultimul să nu fi depistat careva piese auto uzate în remorcațiunea autocamionului lui V.Vrabie, or, imposibilul de-a nu le observa în timpul controlului vamal se confirmă prin declarațiile martorilor acuzării V. Bologan, Al. Jitari și Al. Cojocar, care au explicat judecății că piesele auto uzate, într-un număr impunător de 38 de bucăți, aflate în autocamionul lui V.Vrabie, nu puteau să nu fie văzute la momentul verificării vamale de către inspectorul serviciului vamal Leușeni;

- după caz, la data de 20 mai 2017, vameșul V. Chișca, prin ordonanța procurorului în procuratura Anticorupție, Dorin Compan, a fost scos de sub urmărire penală din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 329 din Codul penal, cu clasarea procesului penal nr. 20170360225 pornit la data de 19.04.17 împotriva cet. Vasile Chișca;

- instanța de fond având menirea să aprecieze probele cercetate în instanța de judecată prin prisma pertinentei, veridicității, utilității și coroborării lor și anume: declarațiile martorilor acuzării V.Bologan, Al. Jitari și Al. Cojocar, scoaterea de sub urmărire penală a vameșului Vasile Chișca, declarațiile inculpatului V. Vrabie, lipsa unei evaluări reale a pieselor auto uzate, în dependență de procentul lor de uzură fizică și morală, apărarea conchide că probele nu sunt suficiente pentru constatarea vinovăției inculpatului V. Vrabie de comiterea infracțiunii prevăzute de art.248 alin.(1) din Codul penal, or, aceste probe nu coroborează între ele în sensul menținerii acuzației aduse lui V. Vrabie, temei pentru care ultimul urmează a fi achitat în învinuirea adusă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, a fost admis apelul avocatului, casată sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vrabie Vasile,

învinuit *de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (1) Cod penal*, a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a constatat netemeinicia concluziei instanței de fond, care contrar prevederile art.101 din Codul de procedură penală, a analizat unilateral cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință de condamnare a inculpatului Vrabie Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin.(1) Cod penal - contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor prin nedeclarare în proporții mari.

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că pentru adoptarea sentinței de condamnare a lui Vrabie Vasile pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (1) Cod penal, instanța de fond eronat a reținut că vina acestuia a fost pe deplin dovedită prin cumul de probe pertinente, concludente, utile și veridice și care coroborează între ele, reținând instanța de apel, ca veridice declarațiile inculpatului.

Totodată, instanța de apel a specificat că, analizând partea descriptivă a sentinței constată, că soluția de condamnare în privința lui Vrabie Vasile adoptată de prima instanță se bazează doar pe declarațiile date de acesta în faza depistării și examinării cauzei, unde, chipurile ar fi recunoscut fapta de comiterea căreia este acuzat, declarații greșit interpretate de către instanța de fond, or, fiind audiat în calitate de bănuț, Vrabie Vasile s-a folosit de dreptul său de a se abține de a face careva declarații pe faptul dat, declarând doar că nu recunoaște bănuțala, iar fiind audiat în calitate de învinuit, folosindu-se de drepturile sale procesuale a refuzat de a face careva declarații, iar fiind audiat în instanța de judecată Vrabie Vasile a explicat că a scris acele explicații la indicația colaboratorilor vamali pentru a nu avea "dureri de cap".

Astfel, prin sentință, în baza actului de învinuire, în sarcina lui Vrabie Vasile eronat s-au reținut ca fiind demonstrate acțiunile acestuia de trecere a entităților peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin nedeclarare, deoarece în acest sens acuzatorul de stat a eșuat de a demonstra prin probe utile, pertinente și concludente vinovăția lui Vrabie Vasile și anume în trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin nedeclararea controlului vamal, or, conform prevederilor Codului vamal, bunurile trecute peste frontiera vamală sunt declarate organului vamal (art. 173), iar forma și procedura de declarare sunt stabilite de Departamentul Vamal (art. 174).

În contextul dat, din interpretările doctrinale ale infracțiunii de contrabandă, raportate la probatoriul administrat în prezenta cauză, instanța de apel a constatat contrariul, și anume, că Vrabie Vasile la 01.08.2016, la ora 22:34, a traversat frontiera de stat prin postul vamal Leușeni (PVFi, rutier), sectorul „intrare pasageri”, fiind în calitate de șofer al mijlocului de transport de model „Chrysler”, cu numărul de înmatriculare IEV 808, însă nu s-a stabilit că anume la trecerea frontierei ar fi transportat ori cel puțin ar fi încercat să transporte careva mărfuri pe care nu le-ar fi declarat organului vamal.

În argumentarea constatărilor relevate, instanța de apel a reiterat, că din declarațiile colaboratorilor echipei mobile a Serviciului Vamal, care l-au stopat ulterior pe Vrăbie Vasile și care au fost audiați în calitate de martori în cadrul cercetării judecătorești – Bologan Viorel și Jitari Alexandru, se atestă că inculpatul a fost stopat pe traseul Chișinău-Leușeni, în apropierea s. Suruceni, aproximativ la 60-70 km de la vamă, iar mărfurile (piesele uzate) depistate la controlul fizic al mijlocului de transport, constituiau un număr destul de mare, fapt ce se confirmă și prin conținutul procesului verbal privind efectuarea controlului vamal de către echipa mobilă nr. 486 din 01.08.2016 (f.d.15-16; 129, 130), or, acestea nu erau ascunse ci erau amplasate haotic, iar în cadrul controlului vamal la trecerea frontierei era imposibil să nu fi fost observate.

Mai mult ca atât, instanța de apel a remarcat, că în legătură cu acțiunile din 01.08.2016 pretins ilegale imputate lui Vrăbie Vasile, în privința inspectorului vamal Chișca Vasile, la data de 19.04.2017 a fost intentată urmărirea penală privind pretinsele acțiuni prejudiciabile de neglijență în serviciu comise de către inspectorul vamal, proces penal care, prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Compan Dorin, din 20 mai 2017 a fost clasat din motivul lipsei în acțiunile inspectorului vamal Chișca Vasile a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.329 din Codul penal.

Or, în acest sens s-a stabilit cert, că Chișca Vasile nu a neglijat intenționat, sau din neatenție careva acte normative (art. 20 din Codul vamal) la verificarea automobilului „Chrysler Voyager”, cu numărul de XXXXX, ceea ce denotă că Vrăbie Vasile la trecerea frontierei a trecut legal frontiera și nu a introdus careva bunuri nedecarate, circumstanțe din care instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate argumentele apelanților în susținerea poziției de apărare prin invocarea situației descrise.

În contextul acestor relevări, instanța de apel a concluzionat că în speță, circumstanțele descrise în învinuirea adusă lui Vrăbie Vasile nu-i sunt imputabile sub aspectul răspunderii penale prevăzute de art. 248 alin.(1) Cod penal, or, răspunderea ar surveni în situația existenței faptei infracționale, or, modalitățile normative de manifestare a elementului material al contrabandei prezumă comiterea infracțiunii în timpul și locul prestabilit pentru controlul vamal, exceptând contrabanda prin eludarea controlului vamal, fapt ce în speță nu a fost demonstrat.

Astfel, din cele relevate supra, instanța de apel a reținut, că probatoriul existent la care se referă instanța de fond în sentință în nici un caz nu răstoarnă prezumția de nevinovăție a inculpatului Vrăbie Vasile în acuzarea săvârșirii infracțiunii prevăzute de articolul 248 alin.(1) Cod penal, concluzia fiind una pripită și absolut nefondată, motiv pentru care sentința urmează a fi casată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 30 noiembrie 2018, în termen, a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Vinovăția inculpatului este demonstrată prin probele prezente la materialele dosarului;

- Instanța de fond întemeiat și legal l-a recunoscut vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii incriminate;

- Inculpatul a avut o poziție oscilantă pe parcursul procesului penal, în declarațiile date în faza depistării și examinării cauzei a recunoscut fapta de comiterea căreia este acuzat;

- Instanța de fond a reținut o stare de fapt conformă cu realitatea și sprijinită pe interpretarea și analiza judicioasă a unui probatoriu complet administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în fața primei instanțe.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul invocă în recursul declarat temeiul de drept prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă un temei de casare.

Prin urmare, Colegiul lărgit atestă că, argumentele recurentului sunt întemeiate, iar concluziile instanței de apel cu privire la achitarea inculpatului sunt pripite, nu corespund materialelor dosarului și sunt bazate exclusiv pe declarațiile inculpatului, fără ca probele administrate în cauză să fie apreciate fiecare în parte și în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor, instanța de apel prematur ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului Vrabie Vasile, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În susținerea concluziilor sale, Colegiul lărgit reține, că de către instanța de apel probele acușării au fost lăsate fără apreciere, instanța neexpunându-se asupra pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor, totodată concluziile instanței de apel se constată a fi bazate pe declarațiile depuse de către inculpatul Vrabie Vasile în cadrul cercetării judecătorești, însă fără a fi apreciate în raport cu declarațiile acestuia depuse la data de 02 august 2016 la terminalul vamal Cricova (f. d. 33), unde a declarat că *recunoaște vina și este de acord să achite amendă*, pe când instanța de apel, limitându-se să descrie declarațiile inculpatului depuse în cadrul cercetării judecătorești privind nerecunoașterea vinovăției privind comiterea infracțiunii de care este învinuit, apreciindu-le ca fiind veridice.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, potrivit procesului-verbal privind efectuarea controlului vamal de către Echipa Mobilă

nr. 486 din 01 august 2016 a automobilului „Chrysler” n/î XXXXX ce aparținea inculpatului, în urma controlului au fost depistate piese auto uzate în asortiment, totodată fiind întocmită Anexa nr. 01 la procesul-verbal privind efectuarea controlului vamal de către Echipa Mobilă, în care a fost indicată denumirea mărfii și cantitatea, la care inculpatul a indicat „obiecții la echipele mobile nu sunt” (f. d. 15, 17).

Astfel, Colegiul lărgit atestă faptul, că deși instanța de apel motivează în soluția adoptată, că *declarațiile inculpatului Vrabie Vasile corespund adevărului, deoarece prima instanță s-a bazat doar pe declarațiile date de acesta în faza depistării și examinării cauzei, unde chipurile ar fi recunoscut fapta de comiterea căreia este acuzat, declarații greșit interpretate de către instanța de fond, or, fiind audiat în calitate de bănuit, Vrabie Vasile s-a folosit de dreptul său de a se abține de a face careva declarații pe faptul dat, declarând doar că nu recunoaște bănuiala, iar fiind audiat în calitate de învinuit, folisindu-se de drepturile sale procesuale a refuzat de a face careva decalrații, iar fiind audiat în instanța de judecată Vrabie Vasile, a explicat că a scris acele explicații la indicația colaboratorilor vamali pentru a nu avea „dureri de cap”, nefiind clar totuși care dintre declarațiile inculpatului sunt consecvente, concludente și care coroborează cu întreaga sistemă de probe, cele depuse în cadrul depistării și examinării cauzei sau cele depuse în cadrul cercetării judecătorești, și cu care sistemă de probe coroborează în situația în care instanța de apel ajunge la concluzia că probele examinate nu confirmă vinovăția inculpatului.*

De asemenea Colegiul lărgit constată, că instanța de apel pronunțând soluția de achitare a inculpatului, a făcut referire și s-a bazat exclusiv și pe ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Compan Dorin din 20 mai 2017 privind clasarea procesului penal intentat la data de 19.04.2017, din motivul lipsei în acțiunile inspectorului vamal Chișca Vasile a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 329 Cod penal (f. d. 94 – 95).

Astfel, instanța de apel a menționat că, *s-a stabilit cert, că Chișca Vasile nu a neglijat intenționat, sau din neatenție careva acte normative (art. 20 Cod vamal) la verificarea automobilului „Chrysler Voyager”, cu n/î XXXXX, ceea ce denotă că Vrabie Vasile, a trecut legal frontiera și nu a introdus careva bunuri nedeclarate,* însă Colegiul lărgit statuează că reieșind din conținutul ordonanței sus-nominalizate, nu este clar motivul de clasare a cauzei penale intentate în privința inspectorului vamal Chișca Vasile, dat fiind faptul că, *ordonanța dată nu este integrală, lipsind partea de motivare a acesteia ce urma a fi structurată pe pagina nr. 4,* omisiune asupra căreia instanța de apel nu s-a expus și nu a luat-o în considerație.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului din care considerente probele prezentate de acuzatorul de stat nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, indicând că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul lărgit constată, că instanța de apel, examinând cauza, nu a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură

penală și n-a respectat întocmai prevederile art. 414 și 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, erorile de drept care se încadrează în cele prevăzute de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, respectiv confirmându-se temeinicia recursului ordinar declarat de procuror.

Prin urmare, Colegiul lărgit menționează, că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, de aceea decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală. *Totodată, instanța de apel la rejudecarea cauzei urmează să țină cont inclusiv de modificările legislative efectuate în Codul penal prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, care au intrat în vigoare la 17 august 2018.*

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018 privindu-l pe **Vrabie Vasile XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la **19 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor